

על הדם. מאי על הדם. אזהרה לדייני, דלא ייכלון עד דדייני דינא, דכל מאן דדאין דינא בתר דאכיל ושתוי, פאלו חייב דמא דחבריה לאתרא, דהא דמיה ממש יהיב לאתרא. האי בממונא, כל שפן בדיני נפשות, דבעו דייני לאסתמרא, דלא למידן דינא אלא קדם דאכלו ושתו, ועל דא כתיב דינו לבקר משפט וכתוב, (ירמיה ט) אני יי' עושה חסד ומשפט וצדקה בארץ פי באלה חפצתי נאם יי'.

אזהרה לדיינים שלא יאכלו עד שדינים דין. שכל מי שדן דין אחר שאכל ושתה, פאלו חייב את דם חברו לאחר, שהרי דמו ממש נתן לאחר. זה בממון, כל שפן בדיני נפשות שצריכים הדיינים להשמר שלא לדון דין אלא קדם שאכלו ושתו, ועל זה כתוב דינו לבקר משפט, וכתוב (ירמיה ט) אני ה' עושה חסד ומשפט וצדקה בארץ פי באלה חפצתי נאם ה'.

תנאי, אמר רבי יהודה, מאן דמשקר בדינא, משקר בתקוני מלפא. מאן תקוני מלפא. אינון דאתמר, דכתיב עושה חסד משפט וצדקה בארץ. וכתוב פי באלה חפצתי נאם יי'. וכלא האי בהאי תליא. (ג"א והלא בהאי תליא) רבי יוסי אמר, אלין אינון תקוני כרסייא, דכתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מכוון כסאך. וכתוב (ישעיה טז) והוכן בחסד (דף קכ"ב ע"ב) כסא.

שנינו, אמר רבי יהודה, מי שמשקר בדין, משקר בתקוני המלף. מהם תקוני המלף? אותם שנאמר, שכתוב עשה חסד משפט וצדקה בארץ. וכתוב פי באלה חפצתי נאם ה'. והכל תלוי זה בזה (הלא בזה תלוי). רבי יוסי אמר, אלה הם תקוני הכסא, שכתוב (תהלים פט) צדק ומשפט מכוון כסאך. וכתוב (ישעיה טז) והוכן בחסד כסא.

אדרא דמשכנא

תנאי ברזא דרזין, רישא דמלפא, אתתקן בחסד ובגבורה. בהאי רישא, תליין שערי, נימין על נימין, דאינון כל משיכותא דמתאחדן בהו עלאי ותתאי. מארי דמארין, מארי דקשוט, מארי דמתקלא, מארי דיבבא, מארי דיללה, מארי דדינא, מארי דרחמי, וטעמי אורייתא, ורזי אורייתא דכין, מסאבן, פלהו אקרון שערי דמלפא, פלומר משיכותא דאתמשך ממלפא קדישא, וכלא נחית מעתיקא סתימאה. (קדישא).

מצחא דמלפא, פקידותא דחביבא, פד אתפקדן בעובדייהו, וכד אתגלגין חובייהו, פדין אקרי מצחא דמלפא. פלומר, גבורה אתתקף בדינוי, ואתפשט בסטרוי, ודא אשתני ממצחא דעתיקא קדישא, דאקרי רצון.

עיינין דמלפא, אשגחותא דכלא, אשגחותא דעלאין ותתאין, וכל אינון מארי אשגחותא הכי אקרון. בעיינין, גווינין אתאחדן, ואינון גווינין אקרון, כל אינון מארי אשגחותא דמלפא, כל חד פפום ארחיה, וכלהו גווינין דעינא אקרון. כמה דאתתזי אשגחותא דמלפא, הכי גווינין מתערין. גביני דעיינין, אקרון, אתר דיהבין אשגחותא, לכלהו גווינין מארי

אשגחותא. הני גבינין לגבי דלתתא, גבינין לאשגחותא מההוא נהרא דנגיד ונפיק, אתר לאתמשכא מההוא נהרא, לאסתחאה בחורא דעתיקא, מחלבא דנגיד מאמא. דכד גבורה מתפשטא, ועיינין מלהטן בגוון סומקא, נהיר עתיקא קדישא חורא דיליה, ולהטא באמא, ואתמלייא מחלבא, וינקא להני, (לבלא) ואסתחן פלהו עיינין, בההוא חלבא דאמא, דאתנגיד ונפיק תדיר. הךא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) רוחצות בחלב. בחלב דאמא, דנגיד תדירא ולא פסיק.

חוטמא דמלפא קדישא, תקונא דפרצופא, פד מתפשטן גבורן, ומתאחדן פחדא, אינון חוטמא דמלפא קדישא. ואינון גבורן מחד גבורה אחידן ונפקין. וכד דינין מתערין, ונפקין מסטרייהו, לא מתבסמן, אלא בתנא דמדבחא. וכדין פתיב, (בראשית ח) וירח יי' את ריח הניחות. שאני חוטמא דעתיקא, דלא אצטריך, דחוטמא דעתיקא, אךף אפים בכלא אקרי, וההוא נהירו דחכמתא סתימאה, אקרי חוטמא דיליה. והיינו תהלה, דכתיב, (תהלה לדוד ובתיב) ישעיה מח) ותהלתי אחטם לך. ועל דא אתער דוד מלפא, (תהלים קמה) תהלה לדוד וגו'.

אודנין דמלפא, פד רעוא אשתכח, ואמא נקא, ונהירו דעתיקא קדישא אתנהיר, מתערין נהירו דתרין מוחי, ונהירו דאבא ואמא, פל אינון דאקרון מוחי דמלפא, ומתלהטין פחדא. וכד מתלהטן פחדא, אקרון אזני יי'. דהא אתקבילת צלותהון דישראל. וכדין אתערותא לטב ולביש, ובאתערותא דא, מתערין מארי דגדפין, דנטלין קלין דעלמא, וכלהו אקרון אזני יי'.

אנפוי דמלפא, נהירו דאבא ואמא, ואתפשטותא דלהון, דנהרין וסחרין, ולהטין בהאי רישא דמלפא. וכדין סהדותא אסתהד במלפא (נ"א במלפא דמלפא) מנייהו. דיוקנא דמלפא, יקירותא מפלא. מרישא שארי חסד עלאה, וגבורה. ונהירו דאבא ואמא אתפלג, נהירו דאבא בתלת נהורין, ואמא בתרין, הא חמשה. חסד וגבורה פחד נהורא, הא שיתא. לבתר אתעטר חס"ד, ואתלהיט (ואתנהיר) בתרין נהורין דאתנהיר ואינון תמנייא. (נ"א לבתר אתעטר) וגבורה, אתנהיר פחד, הא תשעה. וכד מתחפרן פלהו נהורין פחדא, אקרון דיוקנא דמלפא, וכדין פתיב, (ישעיה מב) יי' פגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה וגו'.

שפון דמלפא, הכי תאנא, פד אתנהיר נהירו דאבא, נהיר בתלת נהורין. מחד נהורא, נהיר חסד עלאה. מחד נהורא, אתנהיר נהירו דאקרי מוחא דמלפא. וחד נהורא, הוה תלי, עד דאתנהיר נהירו דאמא. וכד